

שייקה פייקוב – חזר הביתה לקיבוץ – שרה'לה שרון

"נִפְּשִׁי כָּלָה עוֹרָגֶת אֶל אֶרֶץ תְּקוּוֹת שָׁא, עֵת נִפְתָּחִים לְרַגַע, שְׁעָרֵי הַמַּעְרָב"
שייקה שהיה בשבילי המוזיקה של ארץ, ארץ ישראל, של נעימות, של שירים חסידיים למסיבת התורה בכיתה ב' – שישו ושמחו בשמחת תורה, שכתב, "לארצי יש יום הולדת ואני רוצה לשיר". "לאשדות יש יום הולדת, אתם וודאי יודעים, אתם וודאי זוכרים, שהיא כבר בת 100, ונשיר לה שיר הללויה מכל הלב ומכל הנשמה". שיצא תקליט שירי הילדים שלו עם אן-דן-די-נו כשעל העטיפה תמונה של ה"מְכַמֵּשׁ" מבטון שיצר אורי פלג ז"ל, קרוב לגן תאנה. אני מביטה ומקשיבה לתוכניות הטלוויזיה איתך ואומרת בליבי – כמה מורשת בעלת ערך ועומק השארת לדורות הבאים. השירים שלך ימשיכו להתנגן בנעימות, לפעמים משהו מרוסיה – קפיצות של אוקטבה לקראת הפזמון, ומשהו חייכני בשירי הילדים, ומשהו נוגה כי השיר שלך לפעמים, כלוא בתוך הלב, ואז מתפרץ החסידיים ואתה מבקש מירושלים שתתפלל לשלום בניך בארץ ישראל.
רינה שעסקה באיסוף החומרים שלך, עשתה עבודה מאומצת וארוכה. יש כבר המון שירים מאוגדים והנה היא מצאה עוד במגרות ובארון הקטן, מאות שירים – תווים ומילים ושמות של שירים שהלוואי וזה ילך לספרייה הלאומית.
בכל מועדוני הזמר לדורותיהם, תמיד מופיע שיר שלך בנועם, ברוך. **בערב שבת האחרון** – שרנו גם משיריך – פתחתי בשיר "ארץ שנאהב" ועלו נערים לבמה, שרו את המילים, והניפו ידיים לצדדים לפי קצב השיר. אתה יכול להיות רגוע – גם ברגע זה, שיריך יפלו לנו את הדרך לירדן לכנרת, לעמק – לקיבוץ - חבר קיבוץ – "כי העמק הוא כפתור ופרח", למרות החום. **היינו חברים וידידים** לדרך וזכיתי לשיר שיר בארוויזיון - 1993, **שירו** – "על גדות הירדן, בימים אחרים, גדלתי בינות אנשים ששרים...." (מילים יורם טהר-לב). אנחנו נמשיך לשיר את שיריך על גדות הירדן ובכל הארץ שכל כך אהבת.

היה שלום שיקה פייקוב - זכיתי